

Mikudagin súkklaði Sune Joensen av Brunatryggingini fyrri seinasta ferð sum stjóri
Mynd: Jens Kr. Vang

Seinasti arbeiddagur á brunatryggingini, har Sune Joensen hevur arbeitt í 43 ár. Stjóri í níggju ár

Heldur súkklu enn bil og búk

-Tá eg tók við sum stjóri var onkur sum segði við meg, at nú mátti eg fáa mær finan stjórabíl. Men tað var av ongum. Eg vil heldur halda meg til súkklu enn bil og fáa búk, sigur Sune Joensen, sum mikudagin súkklaði av Brunatryggingini av sínum seinasta arbeiddag

-Tað var heilt av tilvild, at mitt lívsstarv fór at vera á Brunatryggingini. Eg hevði verið til skips í trý ár, og tað livið dámdi mær væl. Eg vildi vera sjómaður. Í 1949 fór eg til Grønlands at rógva út, men lítið var at gera tá eg kom heimaftur. Royndi at taa mær okkurt arbeiði í Føroyum, og slapp á Skipasmíðjuna. Har var eg, til eg sá eina lýsing frá Brunatryggingini, sum søkti eftir einum skrivstovulæringi. Triggir søktu, og eg var hin heppi, og har bleiv eg verandi.

Sune Joensen greiðir frá, at hann var sjálvur annar á Brunatryggingini. Um hetta mundi helt Brunatryggingin til í Tinganesi. Ikki fyrr enn síðst í fimtiárunum kom triðja starvsfólkið at arbeiða har.

Alt við handamegi

Tá var ikki sum nú. Ongar teldur, og við øðrum tølum var meira so sum so. Eina skrivmaskinu høvdu tey, men roknimaskina var eingin. Hana máttu teir lána frá Tryggingarsambandinum. Alt bókhald skuldi førast

við hond, so teir høvdu úr at gera, hóast viðskiftafólkini ikki vóru eins mong sum í dag. Sune minnst aftur á roknimaskinuna, teir læntu frá Tryggingarsambandinum, sum ikki kundi taka imóti størri tølum enn 999.000. Hon hevði lítið munað í dag, heldur hann fyrri.

Fupp, fidusir og smáir bokstavar

Tað er minni enn so alúði, at tryggingin verður eins væl umtalað millum fólk. Talan er bert um fupp, fidusir og

smáar bokstavar er mangan at hoyra, men hvussu er at arbeiða á einum arbeidds-plássi, sum fær tilíkar ákoyringar.

-Tað er ikki yvir at dylja, at tað eru tey, sum eru misnøgd við eitt og annað, men hóast tað mangan er tryggingin sum fær skyldina og ákoyringar, er tað ikki alúði hon, sum kortini hevur skyldina, sigur Sune. Hann vísir t.d. á trupulleikan við tryggingarupphæddini í skiftandi tíðum.

-Í fimtiárunum høvdu fólk ikki nógvar pengar um

hendi, og tí vildu fólk tryggja so lágt sum gjørligt fyrri at sleppa undan at gjalda ov nógv í trygging.

-Men so komu sokallaðu glæstriárin, tá húsaprisurin fór nakað væl upp um hústekjurnar. Tá vildu fólk tegin tryggja fyrri söluvirði, meðan vit hildu upp á byggivirði. Tað høvdu fólk ilt við at skilja. Tað kom meira enn so fyrri, at fólk vildu tryggja húsini fyrri 1,8 millión, men veruliga virði var ikki meira enn 1,2.

-Nú er aftur vent í holuni. Byggivirði er 1,2 millión, men söluvirði er kanska 800.000 krónur. Vit halda enn fast við byggivirði, men nú vilja fólk sleppa niður um hetta virði at tryggja. Fyrri at spara tryggingargjaldið, -júst sum í fimtiárunum.

Pláss fyrri øðrum

Tað er einki dúsmál, at samstarvið millum Brunatryggingina og høvuðsdeildina hjá Tryggingarsambandinum hevur ikki altíð verið eins fyrimyndarligt. Er tað ein av orsökunum til, at Sune leggur frá sær áðrenn hann, vegna aldur, er nøyddur til tess?

-Nei so avgjørt ikki. Fólk kunnu hava ymiskar áskoðanir, men orsøkin at eg fari er heilt persónlig. Eg tími ikki at slíta meg upp til eg standi og ríði á gravarbakkanum, heldur Sune fyrri og leggur aftrat, at tað skuldu helst fleiri hugsa um. So hvørt ein leggur frá sær verður pláss fyrri øðrum. Og verður heilsan hampulig, er møguleiki fyrri at takast við eitt og annað.

Ikki broyta uttan at bota um

Í mong ár hevur nóg verið talan um framtíð tryggingarsambandsins. Um monopolið skal varðveitast, um samtakið skal liðast sundur

og privatiserast, ella um tær ymsu deildirnar skulu sleppa at kappast hvør móti aðrari. Hesum hevur ein tryggingarmaður gjøgnum 43 ár sum Sune Joensen eisini gjørt sær nakrar tankar um.

-Eg var einaferð á Álandi og kunnaði meg eitt sindur um tryggingarviðurskiftini har. Har eru tvey feløg. Annað tryggjar hús, og hitt skip, bilar o.a.t. Skipanin har tókst at rigga væl. Hetta er nakað tað sama sum hjá okkum. Eg haldi ikki, at vit skulu fara at gera tær stóru broytingarnar bert fyrri at broyta. Skal nakað broyast, má tað avgjørt vera fyrri at bota um.

Um monopolið heldur Sune, at tað skal varðveitast. Vit kunnu skjótt verða kollrent av eitt nú útlendskum fyrirkomum, sum koma higar bert eftir vinninginum. Engin fer at tryggja tað, sum ikki loysir seg, og vinningurin fer av landinum. Tann stóra peningagóðin, sum tryggingin gjøgnum árin hevur lagt til síðis, er komin samfelagum sera væl við. Tað er ein samfelagslig styrkja, at varðveita monopolið, heldur Sune Joensen.

Íðin við vevinum

Sune hevur ikki lagt sær nakra fasta skrá hvat hann fer at takast við, nú hann hevur lagt frá sær á Brunatryggingini, men hann roknar kortini ikki við, at hann fer at keða seg.

-Eg havi gingið nakað á kvøldskúla til veving, og tað hevur dámt mær væl. Sjálvur havi eg fingið mær ein vev, og við honum fáa eg nógvar tímar at ganga.

-Onkur sigur, at hetta er konufólkaarbeiði, men tað er ein stór misskiljing, í hvussu er søguliga sæð, sigur Sune sum leggur aftrat, at hann hevur lisið sær til, at fyrr var veving mannfólkaarbeiði burturav. Men uttan mun til hvat fólk siga og halda, so er hetta frálíkt frítíðarítriv. Súkkluona hevur hann heldur ikki sett frá sær, hóast dagliga leiðin ikki longur gongur av Velhastavegnum og niðan á Hæls.

tór.-

Vestanstevnu kappriðingin í Vágum

verður sunnudagin 11. juli. Til-meldið sum skjótast á tlf. 32875 ella 32710.

Vága Ríðingartelag